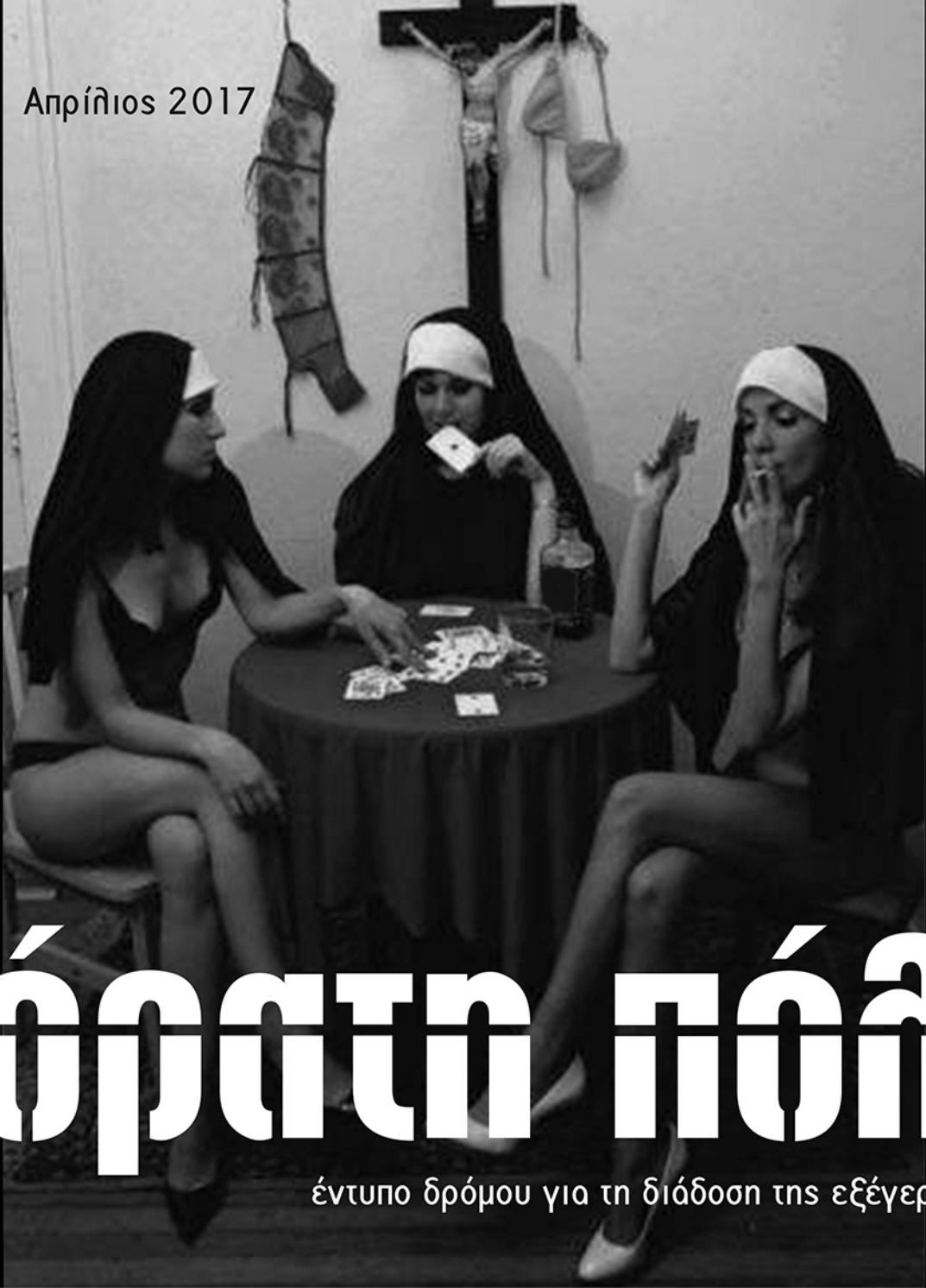

Απρίλιος 2017

σόρατη πόλη

έντυπο δρόμου για τη διάδοση της εξέγερσης

Το δυνατό από το
αδύνατο είναι μια
συλλογή απόσταση.

Βαρέθηκα τα λόγια και την αποτυχία
τους να θέλουν να στεριώνουν σε κάθε κομμάτι
παρόντος.

Βαρέθηκα να πιμοκτονούν οι πράξεις
μπροστά στις χειραφετημένες αφέντεις.

Βαρέθηκα να αντέχω.

Βαρέθηκα να αντέχω.

Βαρέθηκα να λυπάμαι για όσα καταλα-
βαίνω. Οι αποκαλύψεις των αυτονόητων είναι
σχεδόν αποκρουστικές.

Τόσο χθες δεν μας έφτασε, δεν χορτά-
σαμε ακόμη παρελθόν.

Στης σιωπής τα δρώμενα οι κραυγές
περιγελάνε από ταράσες, π γνώση φέρνει την
αίσθηση του περιττού στα χείλη, ο χρόνος απολύ-
νει την γνώση, στην αρχή είναι τραχιό και μετά
καμπυλώνει, μετά νομίζεις ότι την κατέχεις και
μετά καταλήφαίνεις ότι το αντίθετο γίνεται, είσαι
φορέας της.

Είναι καιρός που οι πέξεις έχουν διαλέ-
ξει στρατόπεδο και αυτό δεν είναι της λογικής,
είναι καιρός που οι πέξεις απ' όταν γίναν γράμ-
ματα ντύθηκαν ένοχες και δεν αποκρίνονται σε
ήχους μα σε σκιές, είναι καιρός που όταν μιλάμε
γράφουμε τις τύψεις που κουβαλάμε και με τρόπο
ντυνόμαστε κραυγές. Γ' αυτό φίπε -θα τολμήσω
να σε προσφωνήσω- μιλάμε μόνο με υπονοού-
μενα.

Κλείνω τα πόντα μέσα μου και μετά θε-
ρίζω ανέμους, απλωμένος σε παραλίες με αγω-
νίες για βότσαλα και άλογα να σέρνουν ακτίνες
φωτός στον ιδεατό κόσμο του σήμερα. Το ιδεατό
κρύβεται στα αδαή μάτια, είναι πραγματικό το
ιδεατό, αιθίλιώς δεν θα ζούσαμε.

Οι πτηνένοι έχουν βαλθεί να μας τσα-
κίσουν, όσοι δεν είχαν ποτέ τους όνειρα, όσοι
δεν άντεχαν τους άληθους που πάθευαν για αυτά.

Μα η είσευθερία φανερώνεται όταν συμ-
πίπτει το θέλω και το μπορώ.

“Επαναστατώ,
άρα υπάρχω”
Α.Καρύ

Απρίλιος 2017
Βέροια, Γη, Γαλαξίας

Με την ήττα της μπριαρχίας ήρθε ο άντρας να φυάξει την πόλη και να τη διατηρήσει αντρική. Και καπλά οχυρωμένη. Προστασία από τους εξωτερικούς εχθρούς και παράλληλα διαχωρισμός τάξεων των πολίτων στο εσωτερικό. Είναι προφανές ότι αυτό σημαίνει δημητούργημα της κυρίαρχης τάξης. Διαχωρισμός πειτουργών, διαχωρισμός χώρων, ιδιοκτησία, άρα έχειται συντροφικότητας.

Περνώντας από την εδηπονιστική και τη ρωμαϊκή πόλη, μέχρι τον μεσαίωνα και την αναγέννηση δημιουργήθηκε το κράτος με την πόλη να είναι η έδρα πολιτικής εξουσίας, η συγκέντρωση ανθρώπων και η πηγή τροφοδοσίας. Και βέβαια, κυρίαρχο ρόλο έπαιζε πάντα η αστυνομία, ο στρατός ή το Ιππικό.

Κρατώ χιλιάδων χρόνων πίκρα. Γιατί μ' έμαθαν ότι ο άνθρωπος πρέπει να είναι το «ιδεατόν» του Πλάτωνα, το καλό του Χριστιανισμού, ο συνεπής αστός και μετά ο καλός προηειάριος, σήμερα ο έξυπνος παραγωγός ή ο διορατικός καταναλωτής... Η ανθρωπότητα έχει υποστεί χιλιάδων χρόνων κρύγματα που την περιορίζουν ολοένα και πιο πολύ.

Φιάσαμε στις σύγχρονες εδηπονικές πόλεις, σχεδιασμένες πριν το 1900 από στρατιωτικούς-αρχιτέκτονες, χωρισμένες με διευθύνσεις, οδούς, πλατείες και συνοικίες, πάντοτε με ταξικά χαρακτηριστικά. Με το κέντρο σαν έδρα της πολιτικής εξουσίας ή της αγοράς και τις περιφερειακές γειτονίες σαν κατοικίες των πιο φτωχών, απλά με καλύτερες ανθρώπινες σχέσεις, ανθρώπων. Ο παράγοντας «ασφάλεια» καθόρισε σημαντικά τον αρχιτεκτονικό και ποιεοδομικό σχεδιασμό, βασιζόμενο στο «Πλανοποιικό», όπου υπάρχει πλήρης ορατότητα και διαφάνεια. Πρώτο παράδειγμα του Πλανοποιικού οι φυλακές. Έμμεση εφαρμογή του Πλανοποιού είναι και η νέα μόδα που λέγεται «διαβούλευση» παράλληλα με την «διαύγεια». Όλα έγιναν σε μια προσπάθεια καπιταλιστικής ανάπτυξης που θα οδηγήσει από την τρώγλη στην πολυσύροφη οικοδομή. Εκεί όπου θα στοιβάζονται όλοι για να απολαμβάνουν την τηλεόραση ή τον υπολογιστή, ερημώνοντας τους δρόμους. Κάνοντας εύκολο το έργο του επέχου και της αστυνόμευσης.

ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

Σήμερα στην πόλη αντιδρώ σύμφωνα με το ένστικτό μου αντί να αντιδράσω σύμφωνα με τις επιθυμίες μου. Η ίδια η πόλη κυριαρχεί πάνω στον τρόπο ύπαρξής μου και με συντρίβει.

Κανές δεν μπορεί να βγει από την Ιστορία με καθαρά χέρια. Αν θέλει να κρατήσει τα χέρια του εντελώς καθαρά, δεν θα έχει χέρια. Ο άνθρωπος πάρνει μέρος σε αυτή την απογύμνωση, δεν είναι ποτέ έξω απ' ό,ι γίνεται. Ο άνθρωπος έχει αναγκαία εξάρτηση από τους γύρω του. Δεν είναι απομονωμένο ον, δεν είναι ανεξάρτητος, είναι στοιχείο του κόσμου. Κάθε πράγμα θέλει να πλεχθεί, να φανεί. Και η μετριότητα και η βιλακεία. Και γ' αυτό έχουν κι αυτά το χώρο τους. Αποδίνως κανένας δεν είναι ανεύθυνος γ' αυτό που γίνεται. Έτσι ή απλιώς συμμετέχει. Κάθε ποιήτης είναι συνυπέθυνος. Το «διδιωτεύειν» αποτελεί μια αυτοπάτη κι η πλέξη ιδιώτης σημαίνει πλήθιση (idiot στα αγγλικά και ινιού στα ρωσικά).

Χωρίς φαντασία δεν θα μπορούσα να ζήσω, μέσα ή έξω από την πόλη. Η σημερινή εξουσία, εδώ και εκατοντάδες χρόνια, είναι κάτι που δένει τα πράγματα και τους ανθρώπους και δεν αφήνει αρκετές επεύθυνες δυνατότητες. Έτσι περιορίζει τη φαντασία και ταυτόχρονα δημιουργεί την εξουσία της φαντασίας. Δεν επιτρέπει, δηλαδή, να φαντάζομαι παρά μόνο αυτό που είναι ανεκτό και αρεστό στους πολίτους, είτε είναι πιο δημοκρατικό, είτε είναι πιο οικοκληρωτικό ποπίτευμα. Ενώ το αίτημα της απελευθέρωσης, χωρίς να με κάνει άνθρωπο απόθινα ευτυχισμένο, μου δίνει μια ευκολία κίνησης και δράσης. Με άλλα λόγια η εξουσία δημιουργεί φαντασία απλά και προέρχεται από τη φαντασία. Είναι σαν φίδι που δαγκώνει την ουρά του.

Η πόλη καταναλώνει την εαυτό της

και γράφει με νέους τρόπους πάνω στο έδαφος τη ρήση της με τον ιστορικό χρόνο πάνω στον οποίο κινείται. Και λέει: εδώ τίποτε δε συνέβη ποτέ.

Η πολεοδομία, κιλείνοντας το μάτι στην πληροφόρηση έχει έναν βασικό ρόλο: οργανώνει τη σιωπή. Και οδηγεί στη βασιλεία της αστυνομικής ευγενείας: **να υποτάσσεις με αξιοπρέπεια**. Δρόμοι, πεζοδρόμια, γκαζόν, φυσικά άνθη και τεκντάρα δάσος, πλατώνους τα γρανάζια της υποταγής, τα κάνουν αγαπητά. Στη σημερινή πόλη, το θέμα είναι να αφεθώ να ζήσω το ρόλο που μου επιβάλλει η καπιταλιστική κοινωνία, εκπαιδεύοντάς με να απομονώνομαι σε έναν χώρο όπου θα κάνω τη σκιά μου, ψάχνοντας να βρω την εαυτό μου σε κάτι που δεν είναι δικό μου. Γιατί ποιος θεωρεί δική του τη σημερινή μας μικρή πόλη;

Ο σημερινός σχεδιασμός των πόλεων πρέπει να δώσει τη θέση του, με μια ενωτική πολεοδομία, σε μια αμυντική τεχνική των πάντα απειπούμενων προϋποθέσεων της επευθερίας, τη σιγμή που τα άτομα – που σαν τέτοια δεν υπάρχουν ακόμα – κατασκευάσουν επεύθυρα τη δική τους ιστορία.

«Κάντε τη ζωή σας μια επιχείρηση» θα είναι το νέο σύνθημα, αφού έτσι θα μπορείς να κατανοήσεις τις έγνοιες και τα προβλήματα εκείνων που πειτουργούν ένα μεγάλο εργοστάσιο που πρέπει να παράγει. Και για να κάνεις πιο ποιητική την έρημη δημιουργείς ντοσίδες πρασίνου σε πάρκα ή ταράσσες, ξεκώντας διπλά στην πόλη της σημερινής πόλης...

Η πολεοδομία σήμερα κάνει την αποξένωση κειροποιαστή. Παράδειγμα η επέκταση της Βέροιας στην

περιοχή «Γιοτζαπίκια» όπου έγινε ένα νέο σοχολικό συγκρότημα στο τέλος ενός κεντρικού οδικού άξονα πλάτους 20 μέτρων, μέσα σε ένα ακανές περιβάλλον που δεν έχει πραγματωθεί, με τους επεύθερους χώρους, τα πεζοδρόμια και τις διεξόδους που υποτίθεται πως υπάρχουν. Δεν είναι δύσκολο να φανταστείς αυτό τον δρόμο σε πλήγια χρόνια με παρκαρισμένα αυτοκίνητα στις δύο πλευρές του και συνεχή κυκλοφορία εντός του. Και μάλιστα με πεζοδρόμια χωρίς ούτε ένα δέντρο...

Η πολεοδομία βρέθαι δεν πρέπει να αγνοήσει το αυτοκίνητο, απλά ούτε να το δεχτεί σαν κεντρικό θέμα της. Όχι κυκλοφορία σαν συμπλήρωμα της εργασίας, απλά κυκλοφορία σαν ευχαρίστηση. Με στόχο την κυκλοφορία ανθρώπων μέσα από μια αυθεντική ζωή.

Η ενωτική πολεοδομία δεν έχει σύνορα, ονειρεύεται το όλον.

Προτίθεται να συγκροτήσει μια οιλική ενότητα του ανθρώπου περιβάλλοντος, χωρίς διαχωρισμούς. Περνώντας τα αμυντικά συστήματα του κόσμου της πλήντης να φτάσει κανείς σε μια χρήση της ζωής γεμάτη πάθος.

Η σκέψη είναι το κυριότερο ρίσκο του ανθρώπου. Ο άνθρωπος είναι το μόνο ον που ρισκάρει. Το άστρο, το φυτό, η κατσίκα και το δέντρο δεν ρισκάρουν. Ο άνθρωπος είναι το ον που ρισκάρει μέσα στον κόσμο.

Όμως προτείνω να πάμε από τη σκέψη στην πράξη. Η πράξη είναι επαναστατική, γιατί ανατρέπει όλα τα θεμέλια της σκέψης. Δεν δέχεται απάντηση στο ερώτημα «γιατί», κρατά το ερώτημα συνέχεια ανοιχτό. Αυτός είναι ο επαναστατικός της χαρακτήρας που οδηγεί στην εξέγερση και γι' αυτό τη φοβούνται όλοι και οι δεξιοί και οι κεντρώοι και οι αριστεροί.

“Κάτω οι Βαρώνοι, Κόκκινοι, άσπροι, μαύροι ή εμπριμέ” (σύνθημα στο Πανεπιστήμιο της Ρώμης, 1977)

Κάποια αιτήματα από το μανιφέστο των Μπροποδίτικων Ινδιάνων:

- Όλα τα άδεια κτήρια να χρησιμοποιηθούν σαν χώροι δημιουργίας εναπλακιών πλάσεων αντί της οικογένειας
- Ελευθερία σε όποιον θέλει να χρησιμοποιήσει μαριχουάνα, χασίσι, LSD και πεγιότ
- Καταστροφή των ζωολογικών κήπων και δικαίωμα όλων των ζώων σε αυτούς να επιστρέψουν στα εδάφη και τόπους τους
- Καταστροφή της Βωμού της Πάτριδας, ιερού μνημείου για τους φασίστες στην Ρώμη
- Καταστροφή όλων των φυλάκων ανηπλίκων
- Ιστορική και ηθική αποκατάσταση του δεινόσαυρου Αρχεοπέριξ, αδίκως κατασκευασμένου με την μορφή τέρατος

Κάπου στο δεύτερο μισό της δεκαετίας του '70, στην όμορφα ταραγμένη Ιταλία, το αντεξουσιαστικό, αυτονομιστικό κίνημα των Μπροποδίτικών Ινδιάνων εξαποδίνει τα φινεστάρια βέηπι του, στοχεύοντας το σύστημα στον πιστινό. Υιοθετούν την εξωτερική εμφάνιση των ιθαγενών Αμερικάνων και κηρύσσουν τον πόλεμο ενάντια στην κρατική τρομοκρατία και το πρότυπο του δυτικού πολιτισμού του κέρδους και της κατανάλωσης. Ο πολιτικοποιημένοι αυτοί φρίκουπες μπερδεύουν τους σοβαροφανές αγωνιστές με την εμφάνισή τους, την ντανταϊστική τους διάθεση και τα συνθήματά τους: “Περισσότερη δουλειά, πιο γότερος μισθός!”, “Εξουσία στα αφεντικά!”, “Ένα γέλιο θα σας θάψει!”

Η ιδέα να αυτοχαρακτηριστούν Μπροποδίτικοι Ινδιάνοι ήρθε σχεδόν τυχαία. Κάποια μέρα καθώς οργάνωναν μια εξόρμηση για να γεμίσουν τους τοίχους των γειτονιών με συνθήματα όπως “Θάνατος στο αίσθημα ενοχής”, “αυνανί-

Μητροπόλιτα

στείτε ειρηνικά" κ.α. εμφανίστηκε η ανάγκη υιοθέτησης κάποιου ονόματος για την ομάδα. Κάποια στιγμή κάποιος φώναξε "Άς φύγουμε από τις περιφράξεις" (εννοώντας τα μητροπολίτικα γκέτο). Ο Αμερικανός ιθαγενής Τζερόνιμο ήταν ο πολεμιστής που τόλμησε να την κάνει από τις περιφράξεις χωρίς άδεια. Τα υπόλοιπα ήρθαν από μόνα τους...

Εκδηλώσεις, παιχνίδι γειτονιάς, καταπήψεις πάρκων, στέγης, επιθέσεις σε μουσικότοπες εργοστάσιων.

Την παραμονή των χριστουγέννων του 1975 οι Τζερόνιμο οργάνωσαν μια σειρά δράσεων με στόχο την τοπική εκκλησία μιας γειτονιάς μισής μπουρζουάδικης, μισής προλεταριακής. Καθώς κάποιοι γέμιζαν με κόκκινη μπογιά τα σκαλιά της, άλλοι έγραφαν στους γύρω τοίχους "μπουρζουάδες μπάσταρδοι, τούτο είναι το αίμα που χύνει ο Χριστός κάθε μέρα στους δρόμους και στα εργοστάσια".

Ο αυθορμητισμός και η παρωδία έγιναν ένα με την κριτική της καθημερινότητας.

Οι Τζερόνιμο κράτησαν για τους επόμενους πέντε μήνες κατά τους οποίους, πέραν της συμμετοχής τους στις διαδηλώσεις της Αυτονομίας, οργάνωσαν την δική τους Επιτροπή LSD, ομάδες αυτοκριτικής, γιορτές καθώς και μια προσπάθεια από συγκεκριμένα μέλη της ομάδας να εκδώσουν ένα περιοδικό σιτουασιονιστικού περιεχομένου που θα έδινε και το θεωρητικό τους στίγμα.

Το 1976 συγκροτήθηκαν σε πολιτικό κίνημα μετά το μεγάλο "Φεστιβάλ Νέων Προλεταρίων" του Μιλάνου. Τον Φεβρουάριο του 1977 πρωτοστάτησαν στην κατάπήψη του Πανεπιστημίου της Ρώμης και στην εκδίωξη του λουτσάνο Λάμα, γενικού γραμματέα της Εργατικής Συνομοσπονδίας φωνάζοντάς το σύνθημα «Οι Λάμα στο Θιβέτ!».

KOÍ ΙΝΔΙÁVON

Σάββας Καζαντζής

Τον Σεπτέμβριο του 1977 διοργάνωσαν τεράστια συγκέντρωση στη Μπολόνια με τη συμμετοχή περίπου 100.000 ατόμων, ενώ την ίδια χρονιά διέπιπσαν μία τραγ συναυλία στην Ούμβρια, καταγγέλλοντας την εμπορευματικοποίηση και την θεαματικοποίηση της μουσικής έκφρασης. Αρκετές φορές προέβησαν σε μαζικές απαλλοτριώσεις εμπορευμάτων από ποιλυκατασθήματα.

Οι "Μπροποπολίτικοι Ινδιάνοι της Βόρειας Ρώμης" εξέδωσαν επίσης το 1977 ένα μανιφέστο του κινήματος, με το οποίο προειδοποιούσαν το σύστημα ότι το πολεμούν "επειδή η θέλησή μας για ζωή είναι ισχυρότερη από την δίψα σας για θάνατο. Γιατί κάτω από τα φανταχτερά χρώματα του πολεμικού βαψίματός μας κινείται το αίμα εκατοντάδων συντρόφων μας, νέων ανθρώπων που έχουν δολοφονηθεί στους δρόμους από τον δήθεν δημοκρατικό νόμο σας και την δήθεν δημοκρατική σας τάξη".

"Χτίσατε τον Αποκλεισμό για μας και τώρα μας τρέχετε πίσω σε αυτόν, μέσα στα γκέτο της περιθωριοποίησης και της απόγνωσης. Δεν δύνασθε πια! Γιατί ακριβώς έχω από αυτά τα γκέτο είναι που ξέσπασε η Επανάστασή μας. Σήμερα οι Άνθρωποι Σαναβρήκαν τους εαυτούς τους, την δύναμή τους, την χαρά της συλλογικής ζωής, την οργή τους και την δίψα για τον κομμουνισμό".

Το κίνημα των Μπροποπολίτικων Ινδιάνων μαζί με τα διάφορα ιταλικά αυτόνομα κινήματα έσθισε στα τέλη της δεκαετίας του '70 με την βίαιη καταστολή και τρομοκρατία του ιταλικού κράτους των αφεντικών, των μπάτσων, των φασιστικών ομάδων και των αριστερών της εξουσίας.

Οι ινδιάνοι του κόσμου, από άκρη σε άκρη του, πλένε:

"Η Φαντασία θα καταστρέψει την Εξουσία και ένα Γέλιο θα την θάψει"

Ο Καρέλιδας και η φιλεργατική του τσικτική

«Στην ετήσια γιορτή για την κοπή της βασιλόπιτας ο κ. Καρέλιας ανακοίνωσε και έκτακτες παροχές *pros tous eργαζόμενους*, οι οποίες αγγίζουν τα 2,5 εκατ. ευρώ. Εξαγγελίες που προκάλεσαν ενθουσιασμό ανάμεσα τους εργαζόμενους και ευνοϊκά σχόλια από το σύνολο των ΜΜΕ.» «Το επίδομα παρουσίας θα είναι € 800 . Όπως υπενθύμισε ο κ. Καρέλιας, αυτό το δικαιούνται δοσοι δεν έλειψαν ούτε μία μέρα από την εργασία τους.»

Προσφιλής συνήθεια των συστηματικών ΜΜΕ ή ανάδειξη τέτοιων περιστατικών, προκειμένου να εξάρουν την καλή εργοδοσία. Παρέχουν επιχειρήματα του τύπου «υπάρχουν και καλά αφεντικά» ή «δεν είναι όλα τα αφεντικά λίδια» προδιαθέτοντας θετικά απέναντι σε αυτούς που βρίσκονται εξ' ορισμού στην αντίπερα όχθη και νομιμοποιώντας, έτσι, τη σχέση αφεντικού-εργάτη.

Ως προς το επίδομα παρουσίας, γίνεται αντιληπτό, ότι για να το εισπράξει κάποιος θα χρειαστεί να μην αρρωστήσει, να μην θελήσει για κανένα λόγο ή να μην χρειαστεί καμμία μέρα του χρόνου να κάνει κάτι άλλο. Για απεργία ούτε

λόγος...

Θα πρέπει η πρώτη προτεραιότητα στην ζωή σου να είναι η βιομηχανία. Με 800 ευρώ δηλαδή έχει εξαγοράσει την εργατική συνείδηση και κάθε επιθυμία για διεκδικήσεις... να σημειωθεί ότι στην ΚΑΡΕΛΙΑΣ έχει να γίνει απεργία από το 1982, εδώ και 31 χρόνια...

Σε αυτό το σημείο έχει ενδιαφέρον να παραβεβαίνουμε και τα κέρδη του μεγαλοβιομήχανου:

«Τα καθαρά κέρδη μετά από φόρους ανήλθαν σε € 30,66 εκ. παρουσιάζοντας αύξηση 30,5% σε σύγκριση με κέρδη € 23,5 εκ. την αντίστοιχη περίοδο. Τα πλειτουργικά κέρδη προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων (EBITDA) αυξήθηκαν κατά 45% και ανήλθαν σε € 49,49 εκ. σε σύγκριση με το Α' εξάμηνο του 2015 όπου έφτασαν τα € 34,14 εκ. Οι ενοποιημένες πωλήσεις ανήλθαν στα € 426 εκ. έναντι € 392,3 εκ. το 2015, σημειώνοντας αύξηση 8,6%.» (Πηγή: Καρέλια Α.Ε: Αύξηση κερδών κατά 30,5% το α' εξάμηνο του 2016 | iefimerida.gr <http://www.iefimerida.gr/news/291520/karelia-ae-aixisi-kerdon-kata-305-ex-amino-toy-2016#ixzz4WFCskrDZ>)

Όλες οι παροχές δόθηκαν, αθροιστικά το 2013, την χρονιά δηλαδή που ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα της έρευνας Project Sun που αφορούσαν την παρασκευή και διακίνηση πλαθραίων τσιγάρων στην Ε.Ε. Σε σημείο της έκθεσης αναφέρονται χαρακτηριστικά τα εξής ενδιαφέροντα, τα οποία φωτίζουν με διαφορετικό φως την φιλεργατική τακτική του κ. Καρέλια αλλά και την οικονομική ποδιτική που ακολουθεί το ελληνικό κράτος στη διάθεση των προϊόντων καπνού.

Τα παρόνομα προϊόντα εισάγονται στην Ελλάδα και εξάγονται από αυτήν πλαθραίσα, μέσω πλοίων ή οχημάτων. Η συντριπτική πλειονότητα των κατασχέσεων πλαθραίων εντοπίζεται στα λιμάνια της Ηγουμενίτσας, της Πάτρας, του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης. Τσιγάρα φτάνουν στην Ελλάδα σε μεγάλη φορτία πλοίων που προέρχονται από την Κίνα, την Αίγυπτο, τη Σιγκαπούρη και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Από την Ελλάδα τα τσιγάρα μεταφέρονται με μηχανοκίνητα οχήματα είτε μέσω πορθμείων είτε μέσω του οδικού δικτύου» (σελ. 153).

Σε άλλο σημείο της έκθεσης αυτής αναφέρεται ρητά η εταιρεία Καρέλια ως μία από τις μεγαλύτερες παραγωγούς τσιγάρων για πλαθραία προώθηση: «Το 2013 οι σημαντικότεροι παραγωγοί των "παράνομων πλευκών" με προορισμό την Ε.Ε. ήταν η Grodno Tobacco (Λευκορωσία), η Baltic Tobacco Factory (Καλίνινγκραντ, Ρωσική Ομοσπονδία), η Karelia Tobacco (Ελλάδα), η H. Van Lendewyck GMBH (με έδρα το Λουξεμβούργο, αλλά με εργοστάσια παραγωγής στις χώρες της Benelux, τη Γερμανία και την Ουγγαρία) και η Exprosol Ltd. (Κύπρος). Το 2013, αυτοί οι παραγωγοί παρασκεύασαν το 60% των "παράνομων πλευκών" στην Ε.Ε.» (σελ. 292).

<http://www.efsyn.gr/arthro/i-ereyna-fantasma-gia-ta-tsigara>

Ποια είναι η σχέση του κράτους όμως και με ποιο τρόπο η ακολουθούμενη οικονομική πολιτική σχετίζεται με τα αποτελέσματα της έκθεσης και εν τέλει με τις οικονομικές απολαβές της καπνοβιομηχανίας; Η υπερφορολόγηση των προϊόντων

καπνού με πρόσχημα την υγεία των πολιτών, έχει ως αποτέλεσμα από τη μια την αποτροπή κάποιων πολιτών από την κατανάλωση προϊόντων καπνού αλλά και την διαφήμιση του ως θεματοφύλακα της υγείας των πολιτών και από την άλλη επιτρέπει-ευνοεί τη δυνατότητα να προμηθευτεί κανές φθηνά, ασφαλή τσιγάρα, τα οποία όμως αποτελούν προϊόν παράδηλης διακίνησης και φυσικά αφορολόγητα. Αποτέλεσμα λοιπόν αυτής της συνεργασίας είναι η παραδοχή, εκ μέρους των πολιτών, της υψηλής τιμής των τσιγάρων ως -φαινομενικά- ογκή πρόθεση του κράτους για την καλή υγεία των πολιτών του και η θυσιότητα του Καρέλια μέσα από το πλαθεμέριο.

Η έντεχνη συγκάλυψη της πραγματικότητας είναι χαρακτηριστική και διαφαίνεται ακόμα περισσότερο αν διαβάσει κανές την ανακοίνωση της εταιρείας

Η μεγάλη ούξηση του πλαθεμπορίου τσιγάρων, αλλά και του χύμα καπνού είναι αποτέλεσμα της υπερβολικής φορολόγησης τάσο των οικονομικών τσιγάρων αλλά και της τεράστιας ούξησης φορολογίας του καπνού για τα στριφτά και πρόσθεση πως, πρέπει άμεσα να μειωθούν οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης, όχι για την δική μας ευμάρεια, αλλά για την ομαλοποίηση της αγοράς και την αύξηση των δημοσίων εσόδων .

Και τελειώνει με μια διευκρίνηση για τις έκτακτες παροχές στους εργάτες...

Όπως διευκρίνισε ο διευθύνων σύμβουλος της καπνοβιομηχανίας Καρέλια, οι παραπάνω παροχές δίνονται καθαρές στους εργαζομένους, αφού η εταιρεία θα καλύψει όλες τις φορολογικές και ασφαλιστικές κρατήσεις .

Είμαστε όλοι στη φυλακή. Εργοστάσια, εμπορικά κέντρα, σχολεία, γραφεία, όλα μας φυλακίζουν...

Πως στο διάοιλο μπορεί ένας άνθρωπος να χαίρεται να τον ξυπνάει στις 6:30 το πρωί ένα ξυπνητήρι, να σπικώνεται από το κρεβάτι τρέχοντας, να ντυθεί, να φάει στο πόδι, να χέσει, να κατουρήσει, να βουρτσίσει δύοντια και μαλλιά και να αντιμετωπίσει το μποτιλιάρισμα για να πάει σε ένα μέρος όπου ουσιαστικά βγάζει μπόλικα περιτά για κάποιον άλλον και όπου του πένει να είναι και ευγνώμων για την ευκαιρία που του δίνεται να τα κάνει όλα αυτά;

Charles Bukowski, Factotum 1975

A A Ε Σ Ρ Ο Τ Ε Σ

αντίστασης στιγμές

Οι μονόχνοτες κατασταθήτικές πρακτικές του κράτους συνέχειας και των χρεοκοπημένων υποληπτήκων του, που δεν πειθίουν πια ούτε τους εαυτούς τους, εφαρμόστικαν το τελευταίο διάστημα με δημοκρατικό τσαμπουκά και με αντάρτηλογμα ένα φιλικό κτύπημα επιβράβευσης στην πηλάτη.

Εφαρμόστικαν με τις εικκενώσεις της κατάληψης Βίτσας Ζωγράφου, της κατάληψης μεταναστών/στριών Αλικιβιάδου στην Αχαρνών και του Ανοικτού Ζου στη Σύρο. Εφαρμόστικαν με το κόψιμο του νερού στο ελεύθερο αυτοδιαχειρίζομενο θέατρο Εμπρός και στην κατάληψη 111 στη Θεσσαλονίκη. Στην επίθεση των μπάτων στο αυτοδιαχειρίζομενο στέκι Αγρινίου. Εφαρμόστικαν, βρίσκοντας απίλοχερη στήριξη στις συνεχόμενες εισβολές του ιδιωτικού στρατού οπαδών του επικειρυματία Μελίσσανίδη, στην κατάληψη Στρούγκα στην Νέα Φιλαδέλφεια. Χαρά στο αφεντικό που διαθέτει τόσο πιστούς εργάτες και φανατικούς καταναλωτές.

Υπάρχει μόνο μια άποψη, αυτή του συμφέροντος και του κέρδους. Είναι η μόνη γηώσσα που καταλαβαίνει η εξουσία και η καταστοή η τελευταία της πλέξη. Αξιοθρήντο. Για μας δεν υπάρχουν περιμένα κάστρα. Οι ιδέες μας και οι αξίες μας στεγάζονται στις μεταδύ μας σχέσεις. Άγνωστα γι' αυτούς πράγματα κι όμως, φοβούνται τόσο την παρουσία του αγνώστου γιατί κινοφορεί το νέο και αυτό τους ενοχλεί. Με την σειρά μας βρισκόμαστε εδώ ακριβώς για να ενοχλούμε τα σαθρά θεμέλια ενός βάρβαρου συστήματος, ενάντια σε μια κοινωνία που βασίζεται στην εκμετάλλευση, αγωνιζόμενοι για μια παγκόσμια κοινότητα ελεύθερων και αξιοπρεπών ανθρώπων.

Αν το χώμα, το νερό, οι σικεπές, οι πέτρες και η άποψη ανήκουν στην εξουσία, οι τελευταίες πλέξις ανήκουν στον κόσμο του αγώνα:

Αυτοοργάνωση - Αξιοπρέπεια -
Εξέγερση

ΜΕΡΗΣ

στιγμές φωτιάς

8/4/1896 - Απεργία των μεταπλωρύχων στο Λαύριο. Οι φύλακες σκοτώνουν δύο απεργούς. Οι απεργοί σκοτώνουν τους φύλακες, ανατινάζουν τις αποθήκες και τα γραφεία ενώ ο Ιταλός εργοδότης Σερπιέρι το σκάει από τη βίθια του μεταρφιεσμένο σε παπά. Η κυβέρνηση στέλνει τον στρατό (ο οποίος και εγκαθίσταται μόνιμα στην περιοχή) για να καταστείται τους απεργούς καθώς και ένα πολεμικό πλοίο! Δυο ακόμη απεργοί πέφτουν νεκροί.

20/4/1914 - Η Σφαγή του Λάντηοου. Η Εθνική Φρουρά της Ποδηλείας του Κολποράντο ανοίγει πυρ κατά απεργών ανθρακωρύχων στην πόλη Λάντηοου, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 16 άνθρωποι, ανάμεσά τους και ο επίλοντικής καταγωγής συνδικαλιστής Λούης Τίκας.

28/4/1945 - Ιταλοί αντιφασίστες συλληφθαίσαν και εκτελούν τον ιδρυτή του φασιστικού κινήματος Μπενίτο Μουσολίνι και την ερωμένη του Κλαρέτα Πετάτοι.

3/4/2003 - Δολοφονούνται έξι εργάτες μετά από έκρηκη στα σωληνουργεία Κορίνθου

5/4/1944 - Εκτελούνται από τους ναζί 270 κάτοικοι στην Κλεισούρα της Καστοριάς

19/4/1943 - Εξέγερση των εγκλημάτων Εβραίων στο γκέτο της Βαρσοβίας ενάντια στα σχέδια για μεταφορά τους από τους ναζί σε στρατόπεδο εξόντωσης

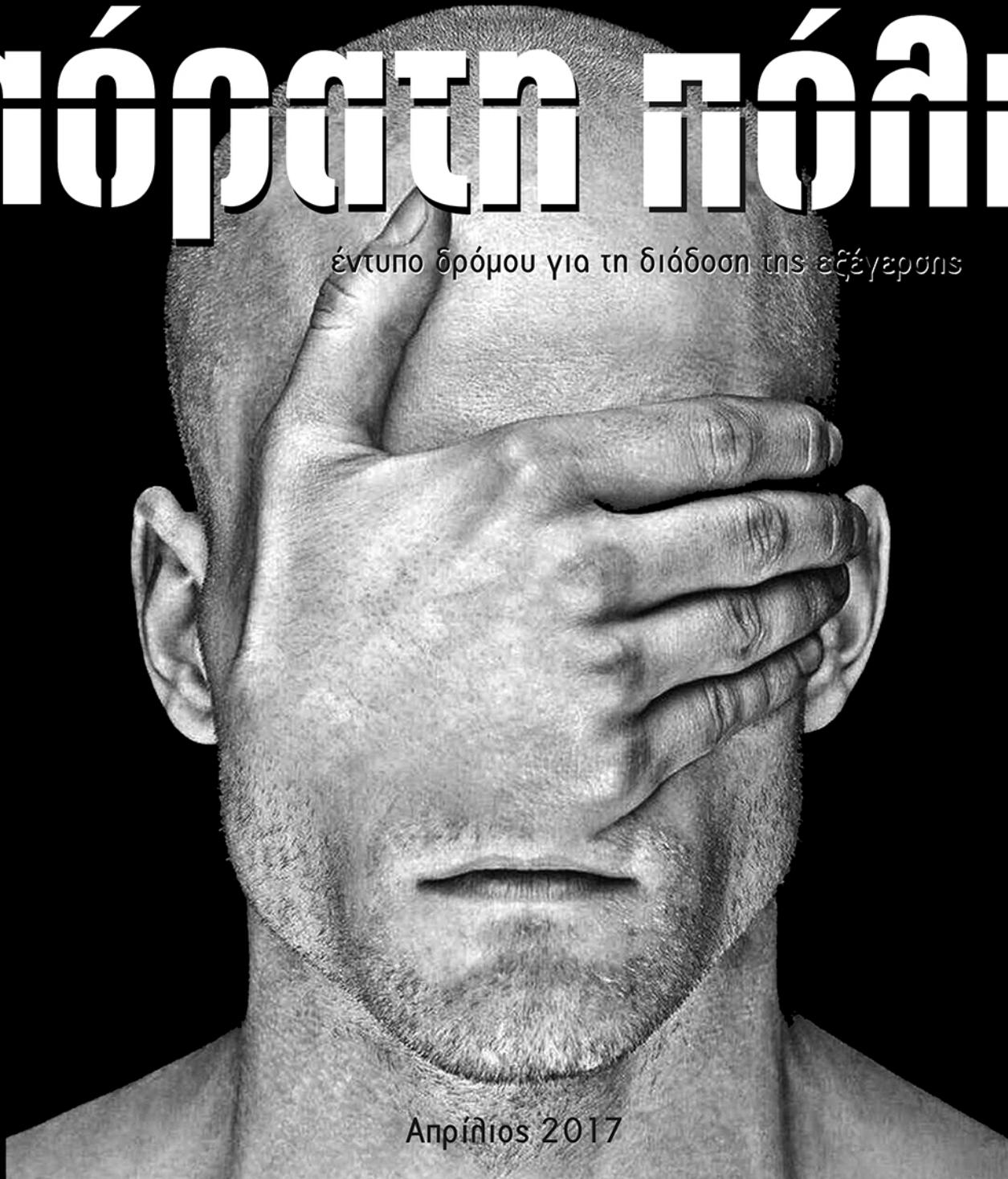
22/4/2017 - 22ο Αναρχικό Φεστιβάλ Βιβλίου στο Όκλαντ των Η.Π.Α

23/4/2007 - Εξέγερση στις φυλακές Μαλανδρίνου με αφορμή τον ξυλοδαρμό από ανθρωποφύλακες του αναρχικού Γιάννη Δημητράκη

7-9/4/2017 - 11ο Βατκανικό αναρχικό φεστιβάλ βιβλίου στο Ζάγκρεμπ της Κροατίας στην κατάληψη AKC Medika

Αύρατη Τόση

έντυπο δρόμου για τη διάδοση της εξέγερσης

Απρίλιος 2017